

عنوان مقاله:

سفال و سفالگری در ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه علمی تخصصی سفالینه، دوره 1، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

علی اصغر مقتدائی - دانشکده شهید بهشتی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

کشفیات باستان‌شناسان در منطقه جیرفت نشان می‌دهد که ۷۰۰۰ سال قبل مردم ساکن این نواحی با صنعت سفالگری و تزئین آن آشنایی داشته‌اند. با پیدایش نخستین چرخ کوزه‌گری در ایلام، آشکار می‌شود که کوزه‌گری، صنعت سفال‌سازی و بافندگی از فلات ایران آغاز شده است. قدیمی‌ترین نمونه تزئینات سفالی لعابداری که در ایران به دست آمده، منسوب به «معبد چغازنبیل» و مربوط به عهد ایلام میانه است. پژوهش حاضر به روش توصیفی تحلیلی و با تکیه بر داده‌های منابع کتابخانه‌ای به رشته تحریر در آمده است. یافته‌های پژوهش حاکی از این است: قدیمی‌ترین سفالی که در ایران یافت شده متعلق به همان دوره است. نمونه‌های به‌دست آمده ظروف سفالین تمدن ایلام از منطقه شوش حاکی از این است که سفال‌های شوش نه تنها مربوط به خود شوش است، بلکه سفالینه‌هایی که از تپه موسیان، بلوچستان، تپه گیان، تپه حصار، تپه، سیلک، سومر، تل حلف (عراق)، شمال غربی هندوستان به دست آمده‌اند جزء طبقه سفال‌های شوش نامیده می‌شوند. هنگامی که سفال‌ها با «چرخ سفالگری» ساخته شدند، ظرافت بیشتری پیدا کرده‌اند. در دوره اولیه اسلام، سفال‌ها بی‌لعب بودند، و در قالب فشاری آن را آراسته و تزئین می‌کردند، و یا طرف‌هایی از لعاب آبی یا فیروزه‌ای می‌ساختند. در دوران بعد در زمان ایلخانان، تیموریان و صفویان صنعت سفالگری رونق و رواج بسزایی یافت و آثار متنوعی توسط هنرمندان سفالگر ساخته شد. اهداف پژوهش: ۱. بازشناسی سیر تحولات سفالگری در ایران. ۲. بررسی انواع سفال‌های ایرانی. سوالات پژوهش: ۱. سفالگری چه پیشینه‌ای در جغرافیای ایران دارد؟ چه انواعی از سفال در ایران رواج داشته است؟

کلمات کلیدی:

سفالگری، ایران، ایلام، دوره اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1921365>

